

Motion till riksdagen 2009/10:K244

av **Jan-Evert Rådström och Magdalena Andersson (m)**

Rätten att bestämma över metallen i sin kropp

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att människor ska ha rätt att bestämma över metallen i sin kropp.

Motivering

Det finns i dag en stor mängd människor som på ett eller annat sätt får främmande metaller inopererade i kroppen. Titan används flitigt inom kirurgi och är den metall som kroppen accepterar bäst. För höftledsoperationer, benbrott som lagas med spikar och tandrotsersättningar används ofta titan. De främmande metaller vi haft i vår kropp följer oss genom livet och friläggs vid krematoriet. Dessa metaller grävs vanligtvis ner på kyrkogården på annan plats än där stoftet grävs ner. I dag sker alltså en delning av stoft och metaller i en kropp, och detta är vanligtvis inte känt för det svenska folket. Enligt den rådande begravningslagen kan man inte heller själv, eller ens anhöriga, påverka hur de främmande metallföremålen i kroppen hanteras. Inte heller kan den avlidne redan i livet klarlägga i ett donationskort vad som skall göras med de ädla metaller som finns i kroppen. Det är en mycket viktig etisk aspekt hur ”restprodukter” av vår kropp hanteras, och det borde finnas ett säkerställande för den avlidne att om önskan finns om att metallerna skall återanvändas att det görs på ett värdigt och effektivt sätt. Den etiska debatt som detta kan innebära kräver en tydlig informationsinsats eftersom många i dag felaktigt tror att alla delar i dag följer den avlidne i graven, vilket alltså inte sker. Begravningslagen ger i dag inte utrymme för enskilda personer att skriva att man efter sin död kräver att de metaller man har inopererade i kroppen går till återvinning. I dag grävs metallerna ner på kyrkogården tillsammans med metaller från en mängd olika personer. Det är således ingen som kan säga att

Fel! Okänt namn på

ett visst metallstycke har tillhört någon enskild person. Inopererade metaller i kroppen borde rimligen vara någonting som man som enskild individ får till låns vid sin operation. Har man vid sitt dödsfall sedan tidigare bestämt att man vill bli kremerad torde det finnas ett enkelt system som medför att metallerna därmed automatiskt tas om hand av en godkänd hjälporganisation. Denna procedur skall kunna diskuteras redan i samband med operationen så att hanteringen sedan kan ske så smidigt som möjligt för alla inblandade. Människor måste få ha rätten att i högre utsträckning kunna bestämma över metallen i sin egen kropp. Eftersom vi regelmässigt gräver ner titan och andra metaller på kyrkogårdarna så skapar vi flera problem på sikt. Det är inte förenligt med ett miljötankande att inte återvinna metaller. Det är heller inte riktigt att vi medvetet gräver ner metaller som man på sikt kanske ser ett så pass stort värde av, så att vi kommer att få se gravplundringar i vårt land. Därför måste vi redan nu åstadkomma förändringar i begravningslagen. Huvudinriktningen bör vara att man tar hand om de metaller som man har haft till låns under sitt liv om man inte särskilt uttryckt något annat i testamente eller liknande.

Stockholm den 29 september 2009

Jan-Evert Rådström (m)

Magdalena Andersson (m)